

مقایسه تاثیر سه روش تدریس الگوهای کاوشگری، بحث گروهی و روش سخنرانی (سنتی) بر پیشرفت تحصیلی دانش آموزان ابتدایی شهر یزد

تقی آقا حسینی^۱، سمیه فلاح^۲، امراله پارسا^۳

^۱ عضو هیأت علمی دانشگاه فرهنگیان

^۲ دانشجوی دکتری برنامه ریزی درسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد میمه و معلم مقطع ابتدایی گروه آموزش استثنایی یزد

^۳ دانشجوی دکتری برنامه ریزی درسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد میمه و عضو هیأت علمی دانشگاه ناجا

چکیده

هدف از پژوهش حاضر مقایسه تاثیر سه روش تدریس الگوهای کاوشگری، بحث گروهی و روش سخنرانی (سنتی) بر پیشرفت تحصیلی دانش آموزان ابتدایی شهر یزد بود. روش انتخابی این نوع پژوهش، روش آزمایشی از نوع پیش آزمون، پس آزمون با گروه کنترل است جامعه آماری در این پژوهش کلیه دانش آموزان مقطع ابتدایی شهر یزد در سال ۱۳۹۵ می باشند که تعداد آنها حدود ۱۴۰۰ نفر بودند. نمونه این پژوهش مشتمل بر ۱۸۰ نفر از دانش آموزان مقطع ابتدایی شهر یزد می باشد که برای انتخاب آنها از روش نمونه گیری طبقه ای و بر حسب جدول مورگان استفاده شده است. دانش آموزان به سه گروه ۶۰ نفره تقسیم و در ابتدا یک آزمون کلی از گروه ها در طیمرحله پیش آزمون کسب و نتیجه میانگین نمرات دانش آموزان ثبت شد و سپس با توجه به روش های تدریس تحت آموزش قرار گرفته اند. مدت زمان آموزش گروه ها سه جلسه بود و در طی این سه جلسه باتوجه به مبانی نظری روش های تدریس و مطالعه آن توسط معلمان مربوطه برگزار شد. بررسی نتایج تحقیق نشان داد که تاثیر روش تدریس الگوهای کاوشگری نسبت به دو روش دیگر به صورت فعال در پیشرفت تحصیلی دانش آموزان مقطع ابتدایی تجلی پیدا کرده است. به گونه ای که در گروه تحت آموزش با روش فوق الذکر اختلاف معناداری در میانگین نمران اخذ شده دانش آموزان نسبت به دو روش دیگر تدریس مشاهده شد.

واژه‌های کلیدی: الگوی کاوشگری، سخنرانی، پیشرفت تحصیلی.

مقدمه

در طول بیست سال اخیر در زمینه ی تدریس، نظریه های قابل توجهی طرح و ارائه شده است که تعداد زیادی از آنها توسط گانیه و دیک مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته اند. در حال حاضر نظام های آموزشی با فقر تفکر در دانش آموزان مواجه هستند بسیاری از صاحب نظران تربیتی علت این امر را نتیجه حاکمیت روش های سنتی و استفاده نکردن از روش های تدریس فعال در مدارس می دانند (شعبانی، ۱۳۸۱).

شیوه های متنوعی در تدریس وجود دارد که هر کدام برای شرایط و درس خاصی مناسب تر است، لذا معلم باید با توجه به هدف های آموزش، موضوع درس، ویژگی های دانش آموزان، امکانات موجود، جو حاکم بر کلاس، تعداد فراگیران، زمان در اختیار کلاس و ده ها مسأله دیگر، مناسب ترین شیوه را انتخاب کند. نتایج تحقیقات نشان می دهد که در اجرای دوره های آموزشی ضمن خدمت، باید توجه برنامه ریزان به روش های تدریس فعال، به جای روش های سنتی، معطوف گردد به گونه ای که گرایش به سوی خلاقیت و تقویت تفکر و استدلال باشد. پژوهش های صورت گرفته نشان می دهد که معلمان دوره ابتدایی در جنبه مهارت های تدریس علی الخصوص در دروس فارسی، ریاضی، علوم، هدیه های آسمانی، با مشکلات بیشتری مواجه هستند (عبیری، ۱۳۸۹).

بر اساس نظریه ی یادگیری کلیه ی دانش آموزان، روش های یادگیری خاصی را ترجیح می دهند به عبارت دیگر هر روش تدریس برای بعضی از دانش آموزان مطلوب و آسان، برای بسیاری نسبتاً رضایت بخش و برای بقیه نامطلوب است. مشکل اساسی روش های تدریس سنتی آن است که برای عده ای مفید و مثمر ثمر است و برای عده دیگر مخرب است. در صورت کاربرد مستمر، بی حساب و یکنواخت روش سنتی عده ی بسیاری فرصت پیشرفت در یادگیری را نخواهند یافت زیرا آموزش برای همه به واسطه دو عامل دسترسی و مشارکت تحقق می پذیرد حال چنانچه روش های تدریس و یادگیری تنوع نداشته باشد، فرصت تحقق آرمان آموزش و پرورش میسر نخواهد شد. ظاهراً ممکن است اصل بهره مندی از فرصت آموزش تحقق یافته باشد اما روش های یکنواخت ویژگی ها، علایق، قابلیت ها و نیازهای منحصر به فرد افراد را در نظر نمی گیرد، در نتیجه چنین تصویری کاذب است (احمدی، ۱۳۸۶).

تدریس در گذشته بر اساس دیدگاه متخصصان تعلیم و تربیت به معنی انتقال معلومات بوده اما صاحب نظران جدید تعلیم و تربیت بر این باورند که معلم باید روش دانستن را به دانش آموز بیاموزد نه اینکه صرفاً به انتقال فرمول ها و معلومات اکتفا کند. معلم باید دانش آموز را کمک کند تا خود تجربه کند و از طریق تجارب خود مطالب را فراگیرند، لذا توجه به کیفیت و شیوه ی تدریس معلمان باید امر بسیار ضروری و جدی تلقی شود و برنامه ریزان و مسئولان موظفند که فرصت های لازم برای آشنائی هر چه بیشتر معلمان با روشها و الگوهای جدید و خلاق تدریس را فراهم نموده و شرایط و امکانات را برای اجرای موفقیت آمیز این روش ها آماده نمایند (جویسو همکاران، ۲۰۰۰؛ به نقل از بهرنگی، ۱۳۸۰).

در کلاس های درسی فرزندان ما، روش های ۵۰ سال پیش به کار گرفته می شود. چنانچه بخواهیم آنان را به عنوان نیروی کار آینده آماده کنیم، باید درک درستی از روش های آموزشی نوین داشته باشیم. این روش ها را با نیازها و امکانات خویش متناسب سازی کنیم و بعد در کلاس های درس از آن ها بهره مند شویم. یکی از هدف های آموزش و پرورش کنونی این است که دانش آموزان را یاری کند تا بتوانند از دانش خویش به طور مؤثر استفاده کنند به طوری که در چالش های دنیای نوین در تنگنا قرار نگیرند. این هدف، متخصصین و معلمین آموزش و پرورش را ملزم می سازد تا روش های تدریسی را به کار گیرند که منجر به چنین دانش و مهارت هایی می شود. ورود فن آوری های نوین به حیطه آموزش سبب می شوند تا کارایی فرآیند یاد دهی و یادگیری به شکل های گوناگونی افزایش یابند و تحول اساسی در شیوه ها و راهکارهای یاد دهی و یادگیری بوجود آید. در روند تعلیم و تربیت، روش های فعال تدریس به منزله ابزارهای کار معلمان تلقی می گردند (کاظمی و سعیدی، ۱۳۸۸).

یکی از مراحل مهم طراحی آموزشی و طرح ریزی برنامه درسی، انتخاب روش تدریس است. معلم بعد از انتخاب محتوی و قبل از تعیین وسیله، باید خط مشی و روش مناسب تدریس خود را انتخاب کند؛ زیرا تدریس یکی از ارکان اصلی هر سیستم

آموزشی به شمار می‌رود که کارآیی هر نظام آموزش بستگی به آن دارد. یکی از مشکلات نظام تعلیم و تربیت کشورمان، مربوط به عدم آشنایی و عدم استفاده از الگوها و روش‌های پیشرفته تدریس است (خورشیدی، ۱۳۸۲).

روش‌های فعال تدریس و برنامه‌های درسی درحال اجرا جزو مهارت‌های حرفه‌ای معلمان محسوب می‌شود و هنر معلم در کیفیت انتخاب و اجرای آن‌هاست. از آن‌جا که اطلاعات و توانایی‌های افراد متفاوت است، نحوه یادگیری و چگونگی آموزش آن‌ها نیز متفاوت خواهد بود. به این سبب، معلمان باید به روش‌های گوناگون تدریس مجهز باشند تا بتوانند براساس توانایی فراگیران خود، تدریس مطلوبی را ارائه دهند. امروزه روش‌های فعال تدریس که بتوانند فعالیت‌های دانش‌آموزان را تقویت و یادگیری را به یک جریان دوسویه تبدیل کند، از اهمیت ویژه‌ای برخوردار می‌باشد (مهرام، ۱۳۸۷).

معلمان به عنوان یکی از بهترین عوامل رشد و پیشرفت دانش‌آموزان از جایگاه ویژه‌ای در نظام آموزشی برخوردارند. به همین جهت، نقش معلم مورد توجه محققان قرار گرفته است. اغلب این تحقیقات در محورهای شناخت معلمان از روش‌های نوین تدریس و تاثیر آن بر پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان بوده است (حسینی، ۱۳۸۱).

آگاهی و تسلط معلمان در مورد روش‌های تدریس و نحوه و شرایط استفاده از آن تأثیر زیادی در موفقیت معلمان در مورد روش‌های تدریس و موفقیت حرفه‌ای آنان دارد. اگر برنامه‌های درسی و روش تدریس انتخاب شده با اهداف، توانایی فراگیران، محتوای دروس و غیره منطبق نباشد و یا معلم مهارت‌های لازم برای استفاده از آن روش‌ها به دست نیاورده باشد یا زمینه اجرای آن روش‌ها در کلاس فراهم نباشد، در این گونه موارد معلم با شکست مواجه می‌شود و کیفیت تدریس او مناسب نخواهد بود (هزاوه‌ای، ۱۳۸۵).

حال سوال اینجاست که الگوهای فعال تدریس چه تأثیری برپیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان ابتدایی شهر یزد دارد؟ کدام الگوها تأثیر بیشتر و کدام الگوها تأثیر کمتری برپیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان ابتدایی شهر یزد دارد؟

لذا در این تحقیق هدف ما مقایسه تاثیر روش تدریس الگوهای کاوشگری، بحث گروهی و روش سخنرانی بر پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان ابتدایی شهر یزد می‌باشد. امید است با انجام این تحقیق و ارائه نتایج آن، مسئولین آموزش و پرورش حداکثر توان خود را برای افزایش توان علمی معلمان در زمینه تدریس با ارائه برنامه‌های آموزشی مناسب به کار گیرند.

در بسیاری مواقع شاید این موضوع به دور از واقعیت نباشد که نه معلم می‌داند محتوایی را چرا باید درس بدهد و نه دانش‌آموز چرایی انتخاب محتوا را می‌داند. نه معلم می‌داند محتوا را به چه روش صحیح و سودمندی تدریس نماید و نه دانش‌آموز چگونه یادگرفتن را می‌داند. معلم صرفاً درس می‌دهد و فراگیران نیز به طور موقتی حفظ می‌کنند (کاظمی و سعیدی، ۱۳۸۸).

تدریس در گذشته براساس دیدگاه متخصصان تعلیم و تربیت به معنی انتقال معلومات بوده اما صاحب نظران جدید تعلیم و تربیت بر این باورند که معلم باید روش دانستن را به دانش‌آموز بیاموزد نه اینکه صرفاً به انتقال فرمول‌ها و معلومات اکتفا کند معلم باید دانش‌آموز را کمک کند تا خود تجربه کند و از طریق تجارب خود مطالب را فراگیرند، لذا توجه به کیفیت و شیوه تدریس معلمان باید امر بسیار ضروری و جدی تلقی شود و برنامه‌ریزان و مسئولان موظفند که فرصت‌های لازم برای آشنائی هر چه بیشتر معلمان با روش‌ها و الگوهای جدید و خلاق تدریس را فراهم نموده و شرایط و امکانات را برای اجرای موفقیت آمیز این روش‌ها آماده نمایند (یغما، ۱۳۷۲).

امروزه بسیاری از طراحان و مسئولان برنامه‌های آموزش و پرورش از شیوه‌های رایج تدریس ناراضی هستند و بدین سبب از نوآوری و نوگرایی در این زمینه، استقبال می‌کنند کارائی روش‌هایی نظیر سخنرانی، انتقال اطلاعات از معلم به دانش‌آموز و به یاد سپاری و تأکید بر محفوظات که شالوده‌ی روش‌های سنتی تدریس است، مدت‌هاست مورد ایراد و پرسش قرار گرفته است. برای جبران کمبودهای این گونه روش‌ها، عده‌ای از متخصصان استفاده از وسایل جدید کمک آموزشی مانند فیلم، اسلاید، نوارهای دیداری و شنیداری را توصیه می‌کنند و عده‌ای دیگر روش‌های بحثی و پرسش و پاسخ و انجام دادن آزمایش‌های انفرادی و گروهی را جانشین روش‌های قبلی کرده‌اند (عبیری، ۱۳۸۹).

فضلی خانی (۱۳۷۸) روش‌های تدریس را در سه گروه روش‌های مستقیم، نیمه مستقیم و غیرمستقیم تقسیم بندی کرده است. به نظر ایشان در روش مستقیم معلمان به تنهایی به ارائه موضوع درسی می‌پردازد و در روش تدریس نیمه مستقیم

مبتنی بر کار مشترک میان معلم و فراگیر بوده و یادگیری فراگیران تحت هدایت و رهبری نیمه مستقیم معلم قرار دارد؛ اما در روش تدریس غیر مستقیم، فراگیران بدون راهنمایی و هدایت مستقیم معلم به یادگیری مطالب می پردازد این تدریس به روش های مختلفی از جمله کار اختیاری، کار التزامی، کار در جمع کلاس و یا کار در گروه های مجزا انجام می پذیرد. در روش تدریس فعال معلم شرایط یادگیری را مساعد می کند و فراگیران با مشارکت خود یاد می گیرند. معلم راهنما و هادی جریان تدریس است. ولی در روشهای غیر فعال معلم مخزن و منبع دانش فرض می شود و فراگیران ظروف خالی محسوب می شوند که معلم وظیفه دارد به طور یک طرفه مطالب را به آنان انتقال دهد (فضلی خانی، ۱۳۷۸).

تحقیقات حسینی (۱۳۸۶) نشان داد که اگر به معلمان ساختار آموزشی مناسب یارائه شود دانش آنها افزایش می یابد و نگرش آنها تغییر می کند و می توانند مهارتهای نوین تدریس بهره مند گردند. همچنین بیان می کند که اگر به معلمان ساختار آموزش مناسبی ارائه شود نه تنها بر دانش، نگرش و مهارت آنها تأثیر دارد، بلکه دید آنها را به زندگی عوض نموده و باعث تحولات اساسی در زندگی و درکار آنها شده است.

امروزه بسیاری از طراحان و مسئولان برنامه های آموزش و پرورش از شیوه های رایج تدریس ناراضی هستند و بدین سبب از نوآوری و نوگرایی در این زمینه، استقبال می کنند. کارایی روش ها نظیر سخنرانی، انتقال اطلاعات از معلم به دانش آموز و به یاد سپاری و تأکید بر محفوظات که شالوده ی روش های سنتی تدریس است، مدتهاست مورد ایراد و پرسش قرار گرفته است. برای جبران کمبودهای این گونه روش ها، عده ای از متخصصان استفاده از وسایل جدید کمک آموزشی مانند فیلم، اسلاید، نوارهای دیداری و شنیداری را توصیه می کنند و عده ای دیگر روش های بحثی و پرسش و پاسخ و انجام دادن آزمایش های انفرادی و گروهی را جانشین روش های قبلی کرده اند تا شرایط پیشرفت تحصیلی دانش آموزان را فراهم کنند (بنی عقیل و حسین زاده، ۱۳۸۷).

این عقیده متداول که دانش آموزان دارای شیوه و روش خاص یادگیری و تعامل پردازش محرک ها و اطلاعات هستند؛ تاریخچه ای طولانی دارد. بر این اساس، نظریه سبک های یادگیری فردی یا خاص، در اوایل قرن بیستم، پدید آمد و طی سالیان متمادی، شهرت و محبوبیت یافت. سبک یادگیری، در واقع روش یادگیری ویژه یک فرد دانش آموز است که به وی امکان یادگیری به بهترین نحو را بدهد. سازمان های گوناگون، معلمان را به ارزیابی سبک های یادگیری دانش آموزان و یافتن بهترین روش های یادگیری به منظور دستیابی به بیشترین سطح یادگیری، ارغیب نموده اند. سبک های یادگیری را می توان، شیوه تمرکز، پردازش درونی سازی و جذب اطلاعات، توسط دانش آموزان تعریف کرد (دانکیچ، ۲۰۰۷).

از جمله مواردی که با میزان آگاهی معلمان از روش های نوین تدریس در ارتباط می باشد، سبک های یادگیری دانش آموزان می باشد؛ زیرا همه پیشرفت های شگفت انگیز انسان در دنیای امروز حاصل یادگیری است و وظیفه یاد دهی و بهبود آن، محور فعالیت تمام نهادهای آموزشی است. اعتبار یک نظام آموزشی وابسته به میزان یادگیری فراگیران آن است. یادگیری یک متغیر بسیار پیچیده است که عوامل متعددی مثل هوش، انگیزه، محیط مناسب، عوامل خانوادگی، اجتماع، کیفیت آموزشگاه، کیفیت مربی در آن تأثیر می گذارند. علاوه براین، عامل دیگر مؤثر بر یادگیری فراگیران، سبک های یادگیری آنان است که فراگیران آنها را همچون دیگر تواناییها، از راه تجربه و یادگیری به دست می آورند و هر فرد متناسب با سبک یادگیری خود مطالب را اخذ می کند (اسمیت و دالتون^۱، ۲۰۰۵).

مک کوی (۱۹۹۲) نیز اظهار داشته است که سبک های یادگیری به راه هایی اشاره دارد که یادگیرندگان توسط آن به گونه ای موثر می آموزند. به طور کلی، سبک های یادگیری را در سه دسته شناختی، عاطفی و فیزیولوژیک دسته بندی کرد. سبک های شناختی یادگیری، بنا به طریقی که شخص، موضوع ها را ادراک می کند، اطلاعات را به خاطر می سپارد، درباره مطالب می اندیشد و مسائل را حل می کند تعریف می شود. سبک های عاطفی یادگیری، در بر گیرنده شخصیت و ویژگی هیجانی یادگیرنده، مانند پشتکار، کارکردن به تنهایی یا با دیگران و پذیرش یا رد تقویت کننده های بیرونی است. سبک های یادگیری فیزیولوژیک یادگیری جنبه زیست شناختی دارد و واکنش فرد را به محیط فیزیکی موثر بر یادگیری در بر می گیرد؛ مانند

ترجیح دادن مطالعه در شب یا روز، یا ترجیح دادن مطالعه در محیط های گرم یا سرد. از میان این سه دسته سبک یادگیری، سبک های یادگیری شناختی، بیش از بقیه مورد بحث و بررسی قرار گرفته و از اهمیت بیشتری برخوردارند.

هان (۱۹۹۵) گفته است: اصطلاح سبک یادگیری، به باورها، رجحان ها و رفتارهایی که به وسیله افراد به کارگرفته می شوند تا به یادگیری آنها در یک موقعیت معین کمک کند. اطلاق می شود (به نقل از سیف، ۱۳۷۹).

مورنو (۲۰۰۷) بیان می کند که تغییرات عمیق در ساختار برنامه های درسی و جمعیت دانش آموزی در هویت حرفه ای معلمان بحران به وجود آورده است. نبود صلاحیت های مرتبط برای برخورد با این موقعیت باعث شده است که بسیاری از معلمان هویت حرفه ای خود را در تنگنا بینند؛ بنابراین هویت حرفه ای نیاز مبرم به بازسازی مجدد دارد (به نقل نیکنامی و کریمی). با توجه به آنچه که در بالا گفته شد هدف این پژوهش بررسی رابطه بین کاربرد الگوهای فعال تدریس توسط معلمان دوره ابتدایی و یادگیری اثربخش دانش آموزان از دیدگاه معلمان ابتدایی شهر یزد می باشد.

نتایج این پژوهش می تواند ایده های نو برای آموزش معلمان و مدارس ابتدایی و همچنین برای مراکز تربیت معلم در بر داشته باشد تا برنامه ریزی بهتری برای انتخاب روش های نوین تدریس و الگوهای فعال صورت گیرد. بکارگیری این روش ها حتی به صورت کارگاهی در آموزش معلمان مقطع ابتدایی منجر به بهبود کیفیت تدریس می شود؛ بنابراین این تحقیق ضمن مشخص کردن بررسی تأثیر الگوهای فعال تدریس در افزایش توانایی های شناختی، عاطفی و رفتاری دانش آموزان ابتدایی شهر یزد و مقایسه آن با روش های غیر فعال تدریس بر پیشرفت تحصیلی دانش آموزان کوشش می نماید تا شرایط فیزیکی و روانی انجام چنین روش هایی را تبیین کند تا معلمین بتوانند با استفاده ی بجا از انواع روش های تدریس فعال موجب رشد قوه ی تفکر، خلاقیت، اعتماد به نفس، روحیه و جستجوگری و سیالی ذهن دانش آموز بشوند.

همچنین بررسی میزان اثر بخشی روش های تدریس فعال و تعیین پیشرفت تحصیلی دانش آموزان، توجه به افزایش مسائل کیفی در مقابل مسائل کمی نظام آموزشی با توجه به اهمیت قائل شدن به روش های تدریس فعال، بررسی میزان ارتباط بین روش های تدریس با پیشرفت تحصیلی دانش آموزان بر حسب درس، توجه به ارتقاء مهارت و تخصص در معلمان در فراگیری روش های نوین تدریس، به عنوان یکی از عوامل رشد و توسعه در آموزش و پرورش، اهمیت قائل شدن به روش های تدریس فعال در آموزش های فعال ضمن خدمت معلمان به عنوان راهکارهای عملی افزایش مهارت و تخصص در معلمان می تواند از نتایج و کاربردهای این مطالعه باشد.

مواد و روش

روش انتخابی این نوع پژوهش، روش آزمایشی از نوع پیش آزمون، پس آزمون با گروه کنترل است. جامعه آماری در این پژوهش کلیه دانش آموزان مقطع ابتدایی شهر یزد در سال ۱۳۹۵ می باشند که تعداد آنها حدود ۱۴۰۰ نفر بودند. نمونه این پژوهش مشتمل بر ۱۸۰ نفر از دانش آموزان مقطع ابتدایی شهر یزد می باشد که برای انتخاب آنها از روش نمونه گیری طبقه ای و بر حسب جدول مورگان استفاده شده است. دانش آموزان به سه گروه ۶۰ نفره تقسیم و در ابتدا یک آزمون کلی از گروه ها در طی مرحله پیش آزمون کسب و نتیجه میانگین نمرات دانش آموزان ثبت شد و سپس با توجه به روش های تدریس تحت آموزش قرار گرفته اند. مدت زمان آموزش گروه ها سه جلسه بود و در طی این سه جلسه باتوجه به مبانی نظری روش های تدریس و مطالعه آن توسط معلمان مربوطه برگزار شد.

یافته های پژوهش

پژوهش حاضر، شامل فرضیه های زیر است که هر فرضیه همراه با نتایج به دست آمده از تجزیه و تحلیل آن ارائه می گردد.

فرضیه اصلی: مقایسه تاثیر سه روش تدریس الگوهای کاوشگری، بحث گروهی و روش سخنرانی (سنٹی) بر پیشرفت تحصیلی دانش آموزان ابتدایی شهر یزد از دیدگاه معلمان

فرضیه فرعی: مقایسه تاثیر روش تدریس الگوهای کاوشگری با روش بحث گروهی بر پیشرفت تحصیلی دانش آموزان ابتدایی شهر یزد

فرضیه فرعی: مقایسه تاثیر روش تدریس الگوهای کاوشگری با روش سخنرانی بر پیشرفت تحصیلی دانش آموزان ابتدایی شهر یزد

فرضیه فرعی: مقایسه تاثیر روش تدریس بحث گروهی با روش سخنرانی بر پیشرفت تحصیلی دانش آموزان ابتدایی شهر یزد

جدول ۱: میانگین و انحراف معیار نمرات روش های تدریس الگوهای کاوشگری، بحث گروهی، روش سخنرانی در پیش آزمون بر پیشرفت تحصیلی دانش آموزان مقطع ابتدایی

آزمون	گروه	میانگین	تعداد	انحراف معیار
پیشرفت تحصیلی (شناختی، رفتاری، عاطفی)	قبل از اعمال روش الگوهای کاوشگری	۴/۶۱	۶۰	۱/۳۶
	قبل از اعمال روش بحث گروهی	۴/۲۷	۶۰	۱/۳۱
	قبل از اعمال روش روش سخنرانی	۳/۸۴	۶۰	۰/۵۱

جدول ۲: میانگین و انحراف معیار نمرات روش های تدریس الگوهای کاوشگری، بحث گروهی، روش سخنرانی در پس آزمون بر پیشرفت تحصیلی دانش آموزان مقطع ابتدایی

آزمون	گروه	میانگین	تعداد	انحراف معیار
پیشرفت تحصیلی (شناختی، رفتاری، عاطفی)	بعد از اعمال روش الگوهای کاوشگری	۱۴/۲۷	۶۰	۲/۵
	بعد از اعمال روش بحث گروهی	۱۰/۷۴	۶۰	۲/۰۰
	بعد از اعمال روش روش سخنرانی	۸/۵۸	۶۰	۲/۱۸

جدول ۳: میانگین و انحراف معیار تفاضل نمرات روش های تدریس الگوهای کاوشگری، بحث گروهی، روش سخنرانی در پیش آزمون و پس آزمون بر پیشرفت تحصیلی دانش آموزان مقطع ابتدایی

گروه	تعداد	میانگین	انحراف معیار	کمترین تفاضل	بیشترین تفاضل
روش سخنرانی	۶۰	۴/۷۴	۲/۱۰	۰/۰۰	۱۲/۰۰
روش بحث گروهی	۶۰	۶/۴۷	۲/۲۹	۲/۰۰	۱۱/۰۰
روش الگوهای کاوشگری	۶۰	۹/۶۵	۲/۵۸	۵/۰۰	۱۵/۰۰

پس از اجراء و با توجه به داده های پیش آزمون و پس آزمون، نتایج حاصل از تجزیه و تحلیل داده های به دست آمده در دو بخش توصیفی و استنباطی (شامل تحلیل واریانس و آزمون تعقیبی شفه) انجام که در زیر ارائه گردیده است. همان گونه که از جدول ۱ و ۲ نشان می دهد که میانگین عملکرد گروه تحت آموزش با روش الگوهای کاوشگری در پیش آزمون ۴/۶۱ و در پس آزمون ۱۴/۲۷ گروه تحت آموزش با روش بحث گروهی در پیش آزمون ۴/۲۷ و در پس آزمون ۱۰/۷۴ و گروه تحت روش تدریس سخنرانی (سنتی) در پیش آزمون ۳/۷۴ و در پس آزمون ۸/۵۸ بوده است.

همان گونه که از جدول ۳ نشان می دهد، تفاضل میانگین پیش آزمون و پس آزمون گروه تحت آموزش روش تدریس سخنرانی (سنتی) ۴/۷۴ ($s=2/10$) و گروه تحت آموزش روش بحث گروهی ۶/۷۴ ($s=2/29$) و گروه تحت آموزش روش الگوها - ی کاوشگری ۹/۶۵ ($s=2/58$) بوده است که نشانگر بیشترین اختلاف روش تدریس الگوهای کاوشگری و روش تدریس سخنرانی است.

جدول ۴: خلاصه تحلیل واریانس تفاضل نمرات روش های تدریس الگوهای کاوشگری، بحث گروهی، روش سخنرانی در پیش آزمون و پس آزمون بر پیشرفت تحصیلی دانش آموزان مقطع ابتدایی

منبع تغییر	مجموع مربعات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	F	سطح معناداری
بین گروه ها	۷۵۸/۶۳	۲	۳۷۹/۳۱		
درون گروه ها	۱۰۳۷/۳۰	۱۹۱	۵/۴۱	۶۹/۸۴	۰/۰۰۰
کل	۱۷۹۵/۹۳	۱۹۳			

جدول ۵: مقایسه نتایج حاصل از آزمون شفه گروه های آزمودنی در روش (الگوهای کاوشگری، بحث گروهی)

گروه I و گروه J	اختلاف میانگین	سطح معنی داری	فاصله اطمینان ۹۵٪	
			حد پایین	حد بالا
روش الگوهای کاوشگری	۴/۹۰*	۰/۰۰۰	۳/۸۶	۵/۹۴
بحث گروهی	۳/۱۷*	۰/۰۰۰	۲/۱۶	۴/۱۷

جدول ۶: مقایسه نتایج حاصل از آزمون شفه گروه های آزمودنی (روش الگوهای کاوشگری، سخنرانی)

گروه I و گروه J	اختلاف میانگین	سطح معنی داری	فاصله اطمینان ۹۵٪	
			حد پایین	حد بالا
روش الگوهای کاوشگری	-۴/۹۰*	۰/۰۰۰	-۵/۹۴	-۳/۸۶
سخنرانی	-۱/۷۳*	۰/۰۰۰	-۲/۷۲	-۰/۷۳

جدول ۷: مقایسه نتایج حاصل از آزمون شفه گروه های آزمودنی در روش (بحث گروهی، سخنرانی)

گروه I و گروه J	اختلاف میانگین	سطح معنی داری	فاصله اطمینان ۹۵٪	
			حد پایین	حد بالا
روش بحث گروهی	۳/۱۷*	۰/۰۰۰	-۴/۱۷	-۲/۱۶
سخنرانی	-۱/۷۳*	۰/۰۰۰	۰/۷۳	۲/۷۲

نتایج تحلیل واریانس یک طرفه برای هر سه روش تدریس انجام گرفت. نتایج حاصل نشان می دهد که تفاوت معناداری بین تاثیر سه روش تدریس وجود دارد (جدول ۴).

به منظور بررسی تکمیلی، آزمون تعقیبی شفه انجام شد. نتایج حاصل از آزمون شفه حاکی از آن است که در نتایج تحصیلی سه گروه مورد تدریس توسط سه روش تفاوت معناداری (در سطح ۰/۰۵) بین عملکرد تحصیلی آزمودنی ها وجود دارد (جدول ۵، ۶، ۷).

به طور کلی نتایج این پژوهش حاکی از آن است که:

۱: میانگین نمرات دانش آموزان تحت آموزش با روش تدریس الگوهای کاوشگری بیش از دانش آموزانی است که با باروش تدریس بحث گروهی می باشد.

۲: میانگین نمرات دانش آموزان تحت آموزش با روش تدریس الگوهای کاوشگری بیش از دانش آموزانی است که باروش تدریس سخنرانی می باشد.

۳: میانگین نمرات دانش آموزان تحت آموزش با روش تدریس بحث گروهی بیش از دانش آموزانی است که باروش تدریس سخنرانی می باشد.

بحث و نتیجه گیری:

مساله پژوهش مورد بحث در این مقاله بررسی و ارزیابی تاثیر سه روش تدریس الگوهای کاوشگری، بحث گروهی و روش سخنرانی (سنتی) بر پیشرفت تحصیلی دانش آموزان ابتدایی شهر یزد از دیدگاه معلمان بوده است. بررسی نتایج تحقیق نشان داد که تاثیر روش تدریس الگوهای کاوشگری نسبت به دو روش دیگر به صورت فعال در پیشرفت تحصیلی دانش آموزان مقطع ابتدایی تجلی پیدا کرده است. به گونه ای که در گروه تحت آموزش با روش فوق الذکر اختلاف معناداری در میانگین نمران اخذ شده دانش آموزان نسبت به دو روش دیگر تدریس مشاهده شد.

نتایج این پژوهش با بررسی ها و تحقیقات بنی عقیل و حسین زاده (۱۳۸۰) اثربخشی الگوهای پیشرفته ی نوین تدریس فعال در مقایسه با روش های سنتی و میزان استفاده از این روش های نوین را مورد مطالعه قرار دادند. این پژوهش از نوع آزمایشی بوده که در آن ۲ کلاس به عنوان دو گروه آزمودنی به شکل تصادفی انتخاب شده است. یک گروه تحت تاثیر روش تدریس فعال قرار گرفته و گروه دیگر به روش سنتی قرار گرفته و پس از سه ماه میزان پیشرفت تحصیلی هر دو گروه با یکدیگر مقایسه گردید. نتایج حاصل از آزمون فرضیات تحقیق فوق نشان می دهد که روش تدریس فعال در مقایسه با آموزش سنتی موجب افزایش یادگیری فعال شده و نیز میزان یادداری ویادآوری دانسته های دانش آموزان می گردد. همچنین نتایج نشان داد که به دلایل مختلف میزان استفاده از این روش های نوین بسیار کم می باشد.

هزاوه ای و همکاران (۱۳۸۵) تاثیر سه روش آموزشی فعال سخنرانی، بازی و ایفای نقش بر آگاهی و عملکرد دانش آموزان دختر مقطع راهنمایی در مورد تغذیه دوران بلوغ را مورد مطالعه قرار دادند. در این مطالعه نیمه تجربی، به طور تصادفی ۶ کلاس اول راهنمایی دختران (جمعا ۱۷۴ دانش آموز) از ۴ ناحیه آموزش و پرورش شهر مشهد شرکت کردند. این شش کلاس به صورت تصادفی به سه گروه آموزشی شامل سخنرانی، بازی و ایفای نقش اختصاص یافتند و هر گروه در دو جلسه آموزشی مربوط به خود شرکت کردند. آگاهی و عملکرد دانش آموزان قبل، بلافاصله و یک ماه پس از آموزش به وسیله پرسشنامه و چک لیستی که روایی و پایایی آن مورد تایید قرار گرفته بود، سنجیده شدند. براساس یافته ها، میانگین نمره ی آگاهی بلافاصله بعد از آموزش در گروه سخنرانی ۴۹/۹، در گروه بازی ۵۷ و در گروه ایفای نقش ۶۱ به دست آمد که به ترتیب ۲۰/۱، ۲۹ و ۳۰/۵ نمره نسبت به قبل از آموزش، افزایش معنی داری داشته است. میانگین نمره ی آگاهی بلافاصله و یک ماه بعد از مداخله در هر سه گروه، تفاوت معنی داری را نشان داد. میزان آگاهی در دو گروه ایفای نقش و گروه بازی افزایش بیشتری نسبت به گروه سخنرانی داشته است. همچنین ماندگاری عملکرد در گروه ایفای نقش به طور معنی داری بیش از سخنرانی و بازی بود.

مهرام و همکاران (۱۳۸۷) تاثیر تدریس فعال به شیوه ی بحث گروهی دانشجو- محور با شیوه ی سخنرانی بر یادگیری اثربخش دانشجویان پزشکی را مورد بررسی قرار داد. در این مطالعه نیمه تجربی، دو شیوه سخنرانی و بحث گروهی در گروه های کوچک (۶ تا ۸ نفره) در تدریس درس تئوری کودکان در چهار دوره از دانشجویان پزشکی زنجان آزمایش گردید. بعضی عناوین به صورت سخنرانی و برخی نیز به صورت بحث گروهی دانشجو- محور تدریس شدند. میانگین درصد پاسخ های صحیح در کوییزهای آخر کلاس های به شیوه ی بحث گروهی و سخنرانی، به ترتیب ۸۴ و ۴۵ درصد بود که اختلاف معنی داری را نشان داد ولی مقایسه ی میانگین درصد پاسخ های صحیح به سوالات آزمون های پایانی در دو شیوه به ترتیب بالا به میزان ۶۷ درصد و ۶۵ درصد، اختلاف معنی دار نشان نداد.

سمیعی (۱۳۸۸) الگوها و روش های نوین تدریس در دوره ی ابتدایی را مورد مطالعه قرار داده و علت عدم استفاده معلمان از این روش ها را جستجو کردند. نتایج مطالعه نشان داد که عدم آشنایی معلمان بالگوهای نوین تدریس یکی از مهم ترین علت های عدم استفاده معلمان از الگوهای جدید بود.

عیبری و همکاران (۱۳۸۹) تأثیر روش های نوین تدریس فعال همیاری (مشارکتی)، اکتشافی و سخنرانی بر پیشرفت تحصیلی و نگرش نسبت به درس فیزیک در دانش آموزان دختر پایه ی اول متوسطه منطقه ی سنگر را مورد مطالعه قرار دادند. جامعه ی پژوهشی، کل دانش آموزان دختر سال اول متوسطه منطقه ی سنگر بوده است. یافته های پژوهش نشان دادند که بین دو روش تدریس همیاری و اکتشافی در پیشرفت تحصیلی در درس فیزیک تفاوت معنادار وجود داشت که میانگین نمرات افزوده گروه همیاری بالاتر از گروه اکتشافی بود ولی بین گروه های دیگر دو به دو تفاوت معناداری وجود نداشت.

احمدزاده بیانی (۱۳۸۹) در پژوهشی تأثیر میزان شناخت استادان از روش های تدریس در بازدهی آموزش و پیشرفت تحصیلی زبان آموزان انجام داده نتایج به دست آمده نشان داد که موثرترین عوامل بیانگر شناخت مدرسان استفاده از الگوهای درس، نرم افزار پیشرفته، انتخاب مطالب درس را شامل می شود.

زارع و همکاران (۱۳۸۹). پژوهشی که در ارتباط راهبردهای شناختی، فراشناختی و تعامل دانشجویان در آموزش مجازی با پیشرفت تحصیلی انجام داده اند به طوری که یافته های به دست آمده از پژوهش حاکی از ارتباط معنادار راهبردهای شناختی، فراشناختی و تعامل در محیط مجازی با پیشرفت تحصیلی می باشد. همچنین مولفه ای که بیشترین توان پیش بینی در تعامل و پیشرفت تحصیلی را داشت تعامل استاد با یادگیرنده و در راهبردهای شناختی و فراشناختی طراحی برنامه ریزی در آموزش عالی می باشد.

زارعی و مرندی (۱۳۹۰). در پژوهشی که بر روی دانشجویان فنی- مهندسی انجام داد تأثیر راهبردهای یادگیری و سبک های حل مساله بر پیشرفت تحصیلی معنادار بود به طوری که راهبردهای یادگیری و حل مساله ۵/۸ درصد از واریانس پیشرفت تحصیلی را پیش بینی می کند.

بنباسات و بامال (۲۰۰۲) به مطالعه ی اثر آموزش به روش فعال ایفای نقش برای مهارت های مشاوره ای به بیماران در دانشجویان پزشکی پرداختند. نتایج این مطالعه نشان داد که روش آموزش ایفای نقش علاوه بر جذب کردن دانشجویان به سمت تعلیم ارائه شده، باعث بهبود یادگیری نکات ارائه شده گشت.

بروفی (۲۰۰۵) با مروری بر روش های تدریس سنتی و فعال و مقایسه ابعاد مختلف آن ها و همچنین نتایج به دست آمده در تحقیقات مختلف، به این نتیجه رسید که روش های تدریس نوین مانند ایفای نقش به طور معنی دار تأثیر بیشتری در یادگیری دانش آموزان نسبت به روش های سنتی مثل روش سخنرانی دارد.

جوینر و یانگ (۲۰۰۶) روش آموزش فعال ایفای نقش را نسبت به روش های سنتی آموزش (سخنرانی) در بین دانشجویان پزشکی مورد مطالعه قرار داد. این مطالعه ضمن تشریح مراحل کامل روش ایفای نقش و بررسی ابعاد مختلف آن، نشان داد که روش ایفای نقش می تواند در فراگیری بسیاری از مفاهیم کلیدی به صورت دراز مدت از سایر روش های سنتی بهتر عمل کند. واسیلی و همکاران (۲۰۰۹) اثرات دو روش تدریس فعال سخنرانی و ایفای نقش را بر عملکرد دانش آموزان مقطع متوسطه مورد بررسی قرار دادند. نمونه ی آماری در هر گروه ۶۰ نفر از دانش آموزان مقطع متوسطه بودند. نتایج مطالعه ی آن ها نشان داد که هیچ گونه رابطه معنی داری بین توزیع فراوانی دانش آموزان، سن و عملکرد قبل از دوره در دو گروه وجود نداشت. در پایان، مشاهده شد که بیستر موارد آموزش داده شده در روش ایفای نقش دارای بازده بالاتری در بین دانش آموزان بوده است.

منابع

۱. اوجی نژاد، احمدرضا و سرخابی، محمد، (۱۳۸۲)، بررسی تأثیر الگوی تدریس فعال بر پرورش خلاقیت دانش آموزان در درس انشا مدارس راهنمایی شهر شیراز، پایان نامه ی کارشناسی ارشد، دانشگاه شهید بهشتی.

۲. احمدزاده بیانی، بهروز (۱۳۸۹). تاثیر میزان شناخت استادان از روش های تدریس در بازدهی آموزش و پیشرفت تحصیلی زبان آموزان دانشگاه آزاد اسلامی واحد آبادان. فصلنامه اندیشه های تازه در علوم تربیتی، ۳، ۴۴-۲۶.
۳. احمدی، علی اصغر (۱۳۸۶). ویژگی های آموزش جهانی. www.abas297blogfa.com.
۴. بنی عقیل، فاضل و حسین زاده، داوود، (۱۳۸۷)، اثربخشی الگوهای پیشرفته تدریس فعال در مقایسه با روش های سنتی، پایان نامه ی کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی تهران مرکز.
۵. جاویدی، محمد، (۱۳۸۸)، مقایسه تأثیر تدریس فعال به روش پودمانی و سخنرانی در درس کمک های اولیه برای دانشجویان پزشکی، گام های نو در پزشکی، شماره ۲۳، صص ۳۲-۴۱.
۶. جویس، ب؛ و ویل، م. (۱۳۸۰). الگوهای جدید تدریس، (ترجمه بهرنگی). تهران: کمال تربیت.
۷. حسینی، افضل السادات (۱۳۸۶). بررسی تاثیر آموزش خلاقیت معلمان بر پیشرفت تحصیلی و خودپنداره دانش آموزان. فصلنامه نوآوری های آموزشی، ۷۸، ۲۳-۵۹.
۸. خورشیدی، ع. (۱۳۸۲). روشها و فنون تدریس. تهران: انتشارات یسپرون.
۹. زارع، حسین و موسی پور، نعمت اله و سرمد، محمد رضا و هرمزی، محمود (۱۳۸۹). ارتباط راهبردهای شناختی، فراشناختی و تعامل دانشجویان در آموزش مجازی با پیشرفت تحصیلی. فصلنامه پژوهش و برنامه ریزی در آموزش عالی، ۵۸، ۷۳-۹۶.
۱۰. سمیعی، ص. (۱۳۸۸). الگوها و روش های نوین در تدریس دوره ابتدایی. مجله رشد تکنولوژی آموزشی، ۵، ۲۷-۲۳
۱۱. سیف، علی اکبر (۱۳۸۰). روان شناسی پرورشی. تهران: انتشارات آگاه.
۱۲. شعبانی، حسن (۱۳۸۱). مهارتهای آموزشی و پرورشی. تهران: انتشارات سمت.
۱۳. شمس اسفند آباد، حسن (۱۳۸۸). روانشناسی تفاوت های فردی، تهران: انتشارات سمت،
۱۴. عیبری، محمود (۱۳۸۹). بررسی تأثیر روش تدریس همیاری (مشارکتی)، اکتشافی و سخنرانی بر پیشرفت تحصیلی و نگرش نسبت به درس فیزیک در دانش آموزان دختر پایه اول متوسطه منطقه سنگر. پایان نامه ی کارشناسی ارشد، دانشکده ادبیات و علوم انسانی. دانشگاه گیلان.
۱۵. علی آبادی، خدیجه و کریمی، یوسف (۱۳۸۶). مقایسه سبکهای یادگیری دانش آموزان پنجم دبستان و سوم راهنمایی شهر تهران. فصلنامه تعلیم و تربیت، ۹۴
۱۶. عبداللهی، اکبر، نوروزی، دانیال و تیموری، منصور، (۱۳۸۹)، تأثیر روش تدریس فعال (سخنرانی و ایفای نقش) و سبک شناختی (متکی به زمینه و مستقل از زمینه) بر کفایت اجتماعی دانش آموزان سال دوم راهنمایی شهرستان خمین در سال تحصیلی ۸۸-۱۳۸۷، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه علامه طباطبایی.
۱۷. عیبری، محمود، (۱۳۸۹)، بررسی تأثیر روش تدریس همیاری (مشارکتی)، اکتشافی و سخنرانی بر پیشرفت تحصیلی و نگرش نسبت به درس فیزیک در دانش آموزان دختر پایه اول متوسطه منطقه سنگر، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه گیلان.
۱۸. فضلی خانی، م. (۱۳۷۸). روش های تدریس فعال. تهران: نشر تربیت.
۱۹. کاظمی، یحیی و سعیدی، محبوبه، (۱۳۸۸)، مقایسه تأثیر روش های تدریس فعال سخنرانی، بحث گروهی و ایفای نقش بر تغییر نگرش دانش آموزان نسبت به هدف های ارزشی درس دینی سال اول راهنمایی تحصیلی، دوفصلنامه علوم تربیتی و روانشناسی، سال اول، شماره ۱، صص ۸-۳۷.
۲۰. مهران، منوچهر، (۱۳۸۷)، مقایسه تأثیر تدریس به شیوه بحث گروهی دانشجویان- محور با شیوه سخنرانی بر یادگیری دانشجویان پزشکی، گام های توسعه در آموزش پزشکی، دوره پنجم، شماره دوم، صص ۷۱-۷۹.

۲۱. هزاوه‌ای، محمد مهدی، (۱۳۸۵)، تأثیر سه روش آموزشی فعال سخنرانی، بازی و ایفای نقش بر آگاهی و عملکرد دانش آموزان دختر مقطع راهنمایی در مورد تغذیه دوران بلوغ، گام‌های توسعه در آموزش پزشکی، دوره سوم، شماره دوم، صص ۱۲۶-۱۳۳.
۲۲. نیکنامی، مصطفی و کریمی، فریبا (۱۳۸۸). صلاحیت های حرفه ای معلمان آموزش و پرورش عمومی و ارائه چارچوب ادراکی مناسب. فصلنامه دانش و پژوهش در علوم تربیتی- برنامه ریزی درسی، ۲۳، ۲۲-۱
۲۳. همایون و همکاران، (۲۰۰۲)، بررسی رابطه بین سبک های یادگیری بر اساس مدل چهار جنبه از کلب و سبک های شناختی و نقش آن در انتخاب رشته تحصیلی دانش آموزان پسر شهر تهران، اولین کنگره جهانی روانشناسی، ایران، (فارسی).

24. Burton, L. J., & Nelson, L. J. (2006). The relationship between personality, approaches to learning and academic success in first year. Higher Education Research and Development Society: www.Eprints.usq.edu.au.
25. Barat Dastjerdy N. [Assessment of synectics in function of education and students' creativity in assay insocial education in Isfahan]. [dissertation]. Isfahan: Tarbiat Moallem University. 2003. [Persian]
26. Benbassat, J., R. A. Baomal. (2002). Step-wise role playing approach for teaching patient counseling skills to medical students. *Patient Educ Couns*. 46(2):147-52.
27. Brophy. Jere. (2005). Research on learning and teaching history *Teaching&Education*. Vol 11. NO. pp 97 - 102.
28. Chamorro, T., & Furnham. A. (2008). Mainly Openness: The relationship between the Big Five personality traits and learning approaches. *Journal of Learning and Individual Differences*, 19, 780-910
29. Danquah, J.B. (2007). Exploring Students Learning styles and Teachers Styles. Submitted to meet the requirements of ESC707 in partial fulfillment of the requirements for the degree of Masters of Science in Education in Mathematic Education
30. Kolb, D.A. (1984). *Experiential learning: experience as source of learning and development*, print ice-Hall, nc, Englewood Cliffs. NJ
31. Layman, L., Cornwell. T., Williams, L., & Osborne, A. (2006). Personality types, learning styles, and an agile approach to software engineering education. K.3.2. [Computing Milieux]: *Computing and Information Sciences Education computer science education*
32. Dougal J, R. A. Gonterman. (2005). Comparison of Three Teaching Methods on Learning and Retention. *JNSD*; 18(5):490-505.
33. Joyce B, Weil M, Calhoun E. *Models of teaching*. 6th ed. Boston: Allyn and Bacon; 2001.
34. Joyner B., L, Young. (2006). Teaching medical students using role play: twelve tips for successful role plays. *Med Teach*, 28(3): 225 – 229.
35. McCoy, L.P. (1992). Correlates of mathematics anxiety, *Focus on Learning Problems in Mathematics*, 14(2). 51-57
36. Othman, W., Sumarni, R. & Foong, L. (2007). The relationship between personality types, learning styles and problem solving approach. Faculty of Education, Universiti Teknologi Malaysia, 81310 UTM, Skudai, *Johornal of Darul Tazim, Malaysia*.
37. Price, L. (2004). Individual differences in learning. Cognitive control, cognitive style and learning style. *Educational Psychology*, 24, 608-621.

38. Smith, P, Dalton, J (2005) Getting to grips with learning styles, *The National Center for Vocational Education Research (NCVER); Australian Government*, Vol.1, Pp.24
39. Vasilii, A., A, Hassanzadeh and Zare, Z. (2009). Effects of two educational method of lecturing and role playing on knowledge and performance of high school students in first aid at emergency scene. *IJNMR/Winter*; Vol 15, No 1: 8-13.

A Comparison of Three Teaching Methods of Searching Models, Group Discussion and Oral Presentation (the Traditional Method) on the Achievement of the Elementary Students in Yazd City

Taghi Aghahosseini¹, Somayeh Fallah², Amrollah Parsa³

1. A Faculty Member of Farhangian University

2. PhD Candidate of Curriculum, Islamic Azad University, Branch of Meimeh, and an Elementary School Teacher in Yazd Exceptional Students Education Group

3. PhD Candidate of Curriculum, Islamic Azad University, Branch of Meimeh, a Faculty Member of NAJA (Islamic Republic Police) University

Abstract

The aim of this study is to compare the effect of three teaching methods of Searching Models, group discussion and Oral Presentation on the achievement of elementary school students in the city of Yazd. The method selected for this type of research is an experimental method with pretest and posttest, and control group. The study population includes all of the 180 students of elementary schools in Yazd City in 2016. The sample consisted of 180 students of elementary schools in the city of Yazd, who were selected using the stratified sampling method and Morgan Table. The students were divided into three 60-student groups, and were first given a general pre-test at one stage and their mean scores were recorded. They were then taught in one of the three mentioned teaching methods. The groups were taught in three sessions by relevant teachers depending on the theoretical foundations of the teaching methods. The results of the study showed that Searching Models had more effect on the elementary students' achievements than the other two methods, so that there was a significant difference between this teaching method and the other two teaching methods based on the mean scores obtained by the students.

Keywords: Searching Model, Oral Presentation, Achievement.
